

A MAGYAR NEMZET 1956-OS FELKELÉSÉNEK CSENDŐR MÁRTÍRJAI.

Trencsényi József főtörm-t a kommunista népbíróság elítélte 1948-ban. Közvetlen kiszabadulása után meghalt.

Szabó János lovas törm., a budapesti Széna-téren küzdő több ezer főből álló szabadságharcos egység „Szabó bácsija” mint parancsnok vezette egységét. Elfogták és felakasztották.

Dombrádi József jánosházai őrsbeli főtörm öpk-ot, a kőrösladányi nemzetőr szd. Szakaszparancsnokát a szabadságharc leverése után elfogták és az ÁVH halálra kínozták.

Keresztes István főtörm-t Szakonyfalván az ÁVH összeverte, sebeibe belehalt.

Pálházi Ferenc csőfhdgy-t felkelésben való vezető szerepe miatt halálra ítélték és felakasztották 1956.decemberben.

Finta Imre törzsőrmestert más csendőr és szabadságharcos bajtársával az NKVD elfogta és a politrukok agyonverték őket 1956. őszén.

vitész Jeney József zászlóst a felkelésben való részvételéért kivégezték 1957.-ben.

Rédai Bertalan törzsőrmestert a felkelésben való részvételéért halálra ítélték és kivégezték 1957.-ben.

Kristóf László törzsőrmestert a Fertő tó környékén elfogták, kivégezték 1957.-ben.

Pongrácz János főtörzsőrmestert a kommunista népbíróság halálra ítélte. Felakasztották 1958.-ban.

Félegyházi-Megyei Ágoston főhadnagyot a kommunista népbíróság kivégeztette 1958.-ban.

vitész Soltész József ezredes ÁVH-s zaklatások miatt Sopronban agyonlőtte magát 1959.-ben.

Gerzsenyi György zászlóst

Ignécsi Károly főtörzsőrmestert és 4 csendőr tiszthelyettes bajtársat az 1959.-ben kiadott kormányutasításra újból letartóztatták. 1959. december 24.-én, Karácsonykor Debrecenben mindnyájukat agyonlőtték.

A fenti kivégzéssel kapcsolatban idézet a „Nemzetőr” 1972.februári számából.

Szemtanú: Az ismeretlen csendőr-per.

1959. január 13.-án kormányutasításra, mintegy 300 volt csendőrt hurcoltak el a hajnali órákban országszerte. Később, a hónap második felében kisebb hullámban még 80-100 egyént vettek a volt Csendőrség tagjai közül őrizetbe. A 400 főből 30-35-öt végeztek ki kötélhalállal, mintegy 250 fő hosszabb tartalmú szabadságvesztést, 70 fő kisebb ítéletet kapott és csupán 50 fő került hosszabb letartóztatás után szabadlábba. A sugalmazott terrorakciót a Párt ideológusai agyalták ki, akik abban látták az 56-os szabadságharc egyik okát, hogy a volt osztályellenséget nem likvidálták eléggé.

Másrészt udvarolni akartak a jugoszláv-magyar közeledés híveinek is. Csakhogy ezek a személyek már rég „leírt” személyek voltak az „osztályellenség” számláján. Egy részüket igazolták a háború után, más részüket elítélték s büntetésüket **egyszer már kitöltötték**. A rendszer tehát tudott róluk, regisztrálta őket, s hagyta, hogy munkájukkal, életükkel beilleszkedjenek az ottani életbe. Túlnyomó részük nem is vett részt az 56-os szabadságharcban. Mégis: 14 évvel a háború, 3 évvel a Szabadságharc után **egyszerre letartóztatták valamennyiüket**, s akire nem bírták rábizonyítani a szabadságharcban való részvételt, háborús és népellenes büntetést halálra, vagy hosszú börtönbüntetésre ítélték őket.

Két hírhedt vizsgálótisztjük az államvédelmi osztályon: DR. FERENCZI és BARTOS őrnagyok voltak...”

Alföldi Antal ny.őrnagy a kommunista zaklatások miatt Magyarországon elmeógyógyintézetbe került és ott meghalt 1956.-ban.

Maros Rezső törzsőrmester szovjet hadifogságban szerzett TBC-ben Jánosházán meghalt 1968. áprilisban.

Nemes Bálint törökszentmiklósi őrsbeli főtörm.öpk szovjet fogságban szerzett szívbaja következtében Szeghalmon meghalt 1969. húsvétkor.

Pálinkás Ferenc törzsőrmestert perújrafelvétel és hamis tanúk felvonultatásával a kommunisták elítélték és felakasztották 1974. őszén.

*A fenti összeállítást készítette: Szelei József volt m.kir.csendőr a Magyar Királyi Csendőr Bajtársi
Közösség Központi Vezetőségének tagja.
Calgary, Alberta, CANADA
1994. október 24.-én*